

Ajánló

Tanulságos dolgok ...

Felettébb tanulságos **Vincze Andrea** dolgozata, amelyben *konnektivizmus* (hálózatalapú tanulás) és *andragógia* tárgyú tanulmányait hasznosítja számunkra azáltal, hogy ötleteket, tanácsokat ad, hogyan lehet a ma könyvtárosának egyszerre megfelelnie a *sebességkultusznak* és az *emberléptékűségnek*. Az elérhető, elérendő célok és várható eredmények mellett számba veszi a megvalósítás lehetséges módjait és – már rendelkezésünkre álló – eszközeit is.

Z. Karvalics László és **Varga András** az *Informatorium* jelentéstörténetén kalauzol végig a *Szegedi Tudományegyetem Bölcsészkarán* kiépülő és ezt a nevet viselő korszerű információsztolgáltató intézmény apropóján, 17. századi kézikönyves kezdeteitől 20. századi felhasználásáig. Az apropó reciprojkaként szívesen olvasnánk a közeljövőben magáról az intézményről is.

Az *Adattármustrában* most „mozgóképes” adattárak és **Körös Kata** társszerzőjeként **Dávid Adrienne** mutatkozik be. Következő számunkban újabb film- és videotárak kerülnek terítékre.

Legyen szabad ehelyütt megosztanom bánatomat **Papp István** alábbi búcsúlevele kapcsán:

*“Kedves Péter,
ezzel a levelemmel szeretném megköszönni azokat az évtizedeket, amelyeket a TMT-vel való együttműködése nyújtott. Megtiszteltetést és örömet jelentett számomra, hogy akár mint szerkesztő bizottsági tag, akár mint szerző, lektor vagy referáló megbízott bennem a lap szerkesztősége, melyet szinte elképzelhetetlenül hosszú ideje Te irányítottál odaadással, tapintattal, bölcsességgel, az újra való érzékenységgel és nyitottsággal. Egy szó mint száz, büszke vagyok rá, hogy szerepelhetek a TMT repertóriumában.*

Külön köszönetet kell, hogy mondjak a szerkesztőség valamennyi munkatársának, akik a hosszú évtizedek során olyan megértéssel és szeretettel foglalkoztak velem, nyavalyáimmal és olvashatatlan leírásommal, hibás gépelésemmel, mint kevés helyen másutt.

Régóta terveztem, de most végül eljött az az időpont, amikor még szellemi erőm, ha nem is teljében, de tudatában kijelenthetem, hogy abbahagyom a lap előállításában való közreműködést, megelőzendő azt a pillanatot, amikor ezt Neked kellene kimondanod. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ezután semmi közünk ne lenne egymáshoz - még az is előfordulhat, hogy valamiféle közlési inger vesz erőt rajtam, - de azt mindenképpen, hogy nem vállalom rendszeres megbízások teljesítését.

Még egyszer megköszönve mindazt, amihez a TMT és személy szerint Te részesítettél, további sikereket és megújulásokat kívánok Neked és mindenkorai munkatársaidnak,

baráti érzelmekkel ölel: Papp Pista

Kedves Pista!

Azzal próbálom vigasztalni magam, hogy a búcsú valóban nem végleges, hiszen álmodni sem tudnék Nálad kitünőbb fegyvertársat! Évtizedek óta fáradhatatlanul cikkeztél, lektoráltál, referáltál, a leghá-látlanabb feladatokat is készségesen elvállaltad, olyan kéziratokból varázsoltál elő publikálható anyagot, amelyeket senki emberfia nem tudott volna „gatyába rázni”. Páratlanul széles körű elméleti felké-szültésed és gazdag tapasztalatod talaján persze ezt Te elegáns köny-nyedséggel megtetted. Nincs csúnyább mondás, mint hogy

„minden ember pótolható”, itt az ékes bizonyíték rá. Hálásan köszönöm értékes eddigi munkád, abban a reményben, hogy még folytatható együtt-működésünk!

Őszinte híved és tisztelőd: Szántó Péter

Csak remélni merem, hogy Pista visszalépésében – bár az időbeli egybeesés erre utal – nem játszott szerepet a *bürokrácia*, amely szerint minden megbízási jogviszonyhoz – legyen az egyetlen referátum elkészítése – a lapkiadó kénytelen *erkölcsi bizonyítványt* bekérni (a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXIX. törvény 2010. január 1-jétől hatályos rendelkezése értelmében), sőt ha az előző megbízási jogviszony és az új között 90 nap telik el, akkor újra... Mint ahogy azt is, hogy nem kell emiatt további munkatársaktól búcsút vennünk. Jómagam lenyeltem a békát: benyújtottam...

Szántó Péter